

at det er den Vej, vi skulle, og at vi ere nødte til at komme ind paa det Grundlag, som Folketinget og Landbokommissionen har skabt. Selv om det ikke skal lykkes i Øjeblikket, er der vist ikke Tvivl om, at denne Sag er kommen saa vidt frem, at den ikke lader sig slaa ned, og selv om den i Øjeblikket falder, vil den ikke dø, men komme frem igen, saa at det, om ikke just paa denne Maade, saa ad andre Veje, nok skal lykkes at faa Sagen gennemført.

Zahle: Efter denne Paavisning, som er fremkommen fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen) af, at det moderate Parti ikke har været i en glædelig Udvikling i de senere Aar, saavidt denne Sag angaar, nødes jeg desværre til at tage min Kompliment til det moderate Parti tilbage. Min eneste Trøst over for dette Nederlag er den, at jeg saa kan complimentere det ærede Medlem for Assens saa meget desto stærkere, thi saa er han ikke sammen med, men i Modsetning til sine Partifæller i sin glædelige Udvikling; thi den glædelige Udvikling hos det ærede Medlem for Assens kan bestemt paavises i Forhandlingerne her i Salen. Den 18de December 1896 udtalte det ærede Medlem gentagne Gange, at nu til Dags var det ingen Sag for en Tjenestekarl at sammenspare 500 Rd. Det havde han allerede sagtens kunnet gøre, da det ærede Medlem var Barn, skønt Lønnen den Gang var langt ringere. Det findes i Rigsdagstidenden for 1896, Sp. 2021, og paa følgende Spalter fremkommer den samme Udtalelse i andre Vendinger gentagne Gange. Det mente altsaa det ærede Medlem den Gang. Nu har det ærede Medlem i Dag, som de ærede tilstedeværende Medlemmer ville vide, udtalt sig ud fra et sundere og fornuftigere Syn paa denne Sag, idet han erkender, saaledes som jeg paa stod under de nævnte Forhandlinger i Fjor, at det er for meget at forlange, at en Tjenestekarl skal kunne sammenspare 800 Kr. af sin knappe Løn, indtil han bliver 30 Aar. Det er denne Udvikling, jeg finder glædelig og atter komplimenterer det ærede Medlem for. Det er saamænd ikke, fordi jeg derved bliver enig med ham om denne Sag, thi det vilde jeg ikke særlig komplimentere ham for, men det er, fordi han er kommen saa hurtig til denne Udvikling og kommen til den paa et Tidspunkt, hvor vi have den samme alvorlige Sag til Forhandling, og hvor ingen kan mistænke ham for, at det er Hensynet til de nær forestaaende Valg, der have paavirket hans

Opfattelse; thi det giver jeg ham Ret i, at det er det ganske sikkert ikke.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Man plejer ikke at yppe Strid, naar man forhandler om en Sag, medmindre man er uenig om den. Men vore gamle Forfædre fortalte, at der var en vis Art af Stridsmand, som de kaldte Bersærker, og som bleve saa ustyrlige, naar Bersærkergangen kom over dem, at naar de ikke havde noget Menneske at slaas med, huggede de i Træerne og bede i Skjoldene, saa Fraaden stod dem ud af Munden. Det ærede Medlems Optræden i Dag, da han aldeles umotiveret falder over mig, minder mig om Fortidens gamle Bersærker. Jeg skal ikke videre opholde mig ved det ærede Medlems Udtalelser, men kun sige, at hvad jeg sagde i Fjor, staar slet ikke i Modstrid med, hvad jeg har sagt i Aar. Det er min Mening, at en sparsommelig Karl, der ikke gifter sig før han er 30 Aar, kan spare sig et Tusinde Kroner sammen, men det har aldrig været min Mening at forlange af ham, at han for at komme i Besiddelse af et saadant Jordbrug skulde anvende alle sine sammensparede Penge, idet jeg mener, at han selvfølgelig ogsaa skal have Lov til derfor at anskaffe sig det nødvendige Inventar og den nødvendige Besætning. Derfor har jeg ikke stemt for at gaa højere op, end vi gik i Fjor, og som jeg ogsaa har anbefalet at blive staaende ved i Aar. Derfor er der slet ingen Uoverensstemmelse mellem mit Standpunkt i Fjor og i Aar. Jeg har ganske den samme Opfattelse, og naar det ærede Medlem derfor vil falde over mig, maa han se at finde en bedre Lejlighed. Den kan maaske komme senere.

Harald Jensen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Randers Amts 5te Valgkreds nylig fandt Anledning til at bestride, at jeg havde Ret i, hvad jeg udtalte, da jeg sidst havde Ordet, nemlig at der her i Salen og i Udvalget var en fremherskende Tendens til at ville tækkes Landstinget. Det er noget, alle godt mindes, at baade her i Salen, hvor der blev taget Ordet for at føre Sagen frem til det mest gavnlige Resultat for Landarbejderne, og ogsaa i Udvalget, blev alt, hvad der desangaaende blev fremført, straks imødegaaet med den Bemærkning fra næsten